

Julia werkte sinds 2001 als vertaler bij de Universitaire Vertaal- en Correctiedienst (de UVC) van het Talencentrum van de RUG. We kennen haar als een gedreven, betrokken, hartelijke, enthousiaste en vooral heel hard werkende collega met hart voor haar werk; ze was de vaste waarde van de UVC.

Julia werkte met geduld en bevologenheid nieuwe, vaak jonge en onervaren, collega's in die de UVC kwamen versterken. Ze was voor hen een uitstekende coach, een mentor en een vraagbaak. En ze was heel kritisch. Ze legde de lat hoog, waardoor ze een uitstekende leermeester was, en ze ging geen discussie uit de weg.

En ze werkte keihard. Ze had een bewonderenswaardig hoog vertaaltempo, waarmee ze de toon zette voor de UVC. Ze schepte er genoeg in om te proberen het **on**mogelijke te leveren. Ze goochelde met te krappe deadlines en leverde ook dan vertalingen af met hoge kwaliteit.

Commentaar of kritiek op het werk van HAAR vertaalafdeling liet ze niet over haar kant gaan: Ze ging met open vizier het gesprek aan om te beluisteren waar de angel zat en zorgde ervoor dat de klant uiteindelijk weer tevreden vertrok.

Julia was een graag geziene collega, ook in het nationale en internationale netwerk van Talencentra en van vertalers en vertaaldiensten. Ze ging graag naar netwerkbijeenkomsten, scholingsbijeenkomsten en conferenties, om daar het belang van goede kwaliteit van vertalingen en correcties te benadrukken.

En Julia kon ontzettend goed en aanstekelijk presenteren: als ze mensen binnen der RUG over de UVC vertelde tijdens een bijeenkomst, dan hingen de luisteraars aan haar lippen en wist ze hen met een grap en leuke voorbeelden voor zich, en voor het werk van de UVC, te winnen.

Julia heeft de UVC door haar betrokkenheid en bevologenheid echt op de kaart gezet.

Naast het vertaal- en correctiewerk heeft Julia de laatste jaren tijd en enthousiasme geïnvesteerd in het opzetten van een database voor onderwijsterminologie. Een database om te zorgen voor meer eenduidigheid

en consistentie in vertalingen. Dit was aanvankelijk een database, speciaal voor de RUG, en gericht op de verschillende onderwijstermen die vertaald moeten worden in het Nederlands en het Engels.

Julia kreeg het voor elkaar om de plannen voor een dergelijke database veel breder te trekken, door er ook collega's uit het Europese netwerk bij te betrekken en zo een projectplan te maken voor het opzetten van een veel grotere database met Europese onderwijsterminologie in verschillende talen.

Ook op het sociale vlak was Julia nadrukkelijk aanwezig: ze nam altijd deel aan de personeelsuitjes en de nieuwjaarsborrels en andere sociale activiteiten en ze deed mee met de gezamenlijke lunches in de kantine, waar ze met enthousiasme kon vertellen over haar eigenlijke vak, de Egyptologie, en over de Egypte-reizen die ze zelf ondernam of organiseerde.

Haar gevecht tegen haar ziekte hebben we natuurlijk van dichtbij gevolgd; Jaap en Julia hielden ons op de hoogte via e-mails en appjes, en zo nu en dan kwam Julia langs bij het Talencentrum of ging er een collega bij haar langs.

We hebben de achtbaan van Julia 's laatste jaar kunnen volgen en we hebben vaak met heel veel bewondering haar optimisme, positiviteit en vechtlust besproken. Toen de prognoses slechter werden, besloten we een bijeenkomst te organiseren voor haar. Omdat de prognoses in mei zoveel gunstiger waren, is die bijeenkomst uiteindelijk in juni een viering van Julia 's leven geworden, een verjaardagsfeestje waar Julia van genoot.

Het is wrang dat we toen een week later, tijdens ons personeelsuitje waar Julia helaas niet bij kon zijn, en een dag voor haar verjaardag, het bericht kregen dat de kanker zijn verwoestende werk had voortgezet en dat behandeling niet meer mogelijk was.

Wij, de collega's van de UVC en van het Talencentrum zullen ons Julia 's optimisme, levenslust en gedrevenheid blijven heinneren en we zullen ons werk in haar geest voortzetten. We zullen haar enorm missen.